

Abril Guirao, Alma Maté, Mónica Nieto i David Sánchez
2n de Batxillerat - A

GUIÓ LITERARI

Alma

- Doncs sí que és maca sí

Mónica

- M'imagino en què deu estar pensant...

David

- A veure llesta en què creus que hi pensa?

Mónica

- Doncs en la merda que és la vida, no li veus la cara?

(Illum blanca)

Abril

- Jo crec que està pensant en algo filosòfic, a més si no fos pel color de l'escultura, seria clarament Neoclassicista, mira veieu les línies pures? I com no hi ha excessos, és simplement un home pensant.

Alma

- Au va, no diguis tonteries. Clarament és Romàntic.

David

- I perquè dius això?

(Illum vermella)

Alma

- Perquè és una obra on l'autor ha volgut expressar alguna cosa, és una obra que et fa pensar i t'emociona.

(Illum blava)

Mónica

- No per això és romàntic, tot l'art expressa coses. En canvi sí que diria que és realista, ja que és una representació clara de l'home, sense fantasies i lleial a la veritat.

Abril

- Us esteu equivocant, l'home segueix l'anatomia típica dels cossos a les escultures neoclassicistes i va nú, com moltes de les escultures d'aquella època.

(Illum verda)

David

- Podries tenir raó, però jo crec que seria una obra impressionista, perquè com podem observar és una escultura clàssica i realista. Veieu com vol mostrar la força de l'home?

Alma

- Si, i per això mateix és romàntica, mostra subjectivisme i individualisme absolut, és una representació al culte del jo fonamental.

Mónica

- Jo encara crec que és realista. No veieu que l'escultura té temàtica social, i ensenya una activitat quotidiana?

Abril

- Si no fos perquè està feta de bronze i no de marbre blanc seria neoclassicista, clarament té les característiques físiques d'un heroi mitològic.

David

- Discrepo, aquesta escultura representa allò universalment transversal en la nostra qualitat d'éssers humans: la capacitat de pensar. Rodin, el creador d'aquesta escultura, malgrat no pertànyer oficialment a cap corrent artístic, aconsegueix amb la seva tècnica particular transmetre l'acció de pensar en cada múscul, posició i mirada del personatge al·legòric, convertint-lo en el pensador per excel·lència. Llavors, es impressionista perquè veiem formes fresques, amb cops de cisell o traços al fang. Amb això, s'intenta aconseguir una realitat molt diferent de l'establert.

Mónica

- Vaja copia de la viquipèdia t'acabes de fer.

Alma

- Doncs mira si, té raó. Ho acabo de buscar i sí que és impressionista.

Abril

- Tot concorda.